

[Breckmann]

2.000, mens Maersk i samme aftale om samarbejdet har forøget sit sædeantal med ca. 6.000 sæder på årsbasis. Det må jeg sige er en flot gestus fra færøsk side over for den danske konkurrent, der med et kæmpeunderskud kun flyver på Færøerne i dag for at skade Atlantic Airways. Det kan der ikke være nogen som helst tvivl om, for Maersk Air må have et dundrende underskud på den rute.

Jeg har i bemærkningerne til betænkningen til forslaget lagt mærke til, at Det Konservative Folkeparti og Venstre nu er begyndt at få øjnene op for, at IMF's rolle og især rollen hos den almægtige danske bankjunta, der nu styrer Færøerne totalt, hindrer genopretningen af den færøske økonomi. Bankernes eneste hensyn er at maksimere deres renteindtægt, selv om det betyder en indsnævring af vores resourceudnyttelse, en regulær lammelse af al foretagsomhed på Færøerne.

Man har hidtil stirret sig blind på en generel gældssanering af erhvervslivet. Det har medført et altomfavnende produktionsselskab, et færøsk Royal Greenland. Bankerne får pant i de færøske fiskebestande til deres egen rentefordel, og selvfølgelig er sådan et monopolistisk produktionsselskab et paradys, en tumleplads for færøske planøkonomer. Så i den henseende har færøske socialister vundet en kæmpesejr.

Jo længere – det har jeg sagt flere gange herfra – politikere i Danmark og på Færøerne afskyr at tage stilling til den kendsgerning, og jo længere man afstår fra at ændre Færøernes økonomiske forudsætninger for at genoprette vores konkurrenceevne, jo større bliver gældsbyrden, og jo dybere bliver ulykken, der kommer til at ramme Færøerne.

Det er dog fantastisk, at Fremskridtspartiets gang på gang gør sig til talsmand for skatteforhøjelser på Færøerne, for jo mere skat der skal betales, jo større bliver behovet for økonomiske hjælpebevillinger fra Danmark. Hvorfor prøver Fremskridtspartiet ikke at slå til lyd for, at man får en lavere skat, måske en proportional skat, på Færøerne. Vi burde have nogle oplagte forbilleder i de små øsamfund som Isle of Man, Guernsey og Jersey, hvor man får inddraget et meget større skatteprovenu end på Færøerne ved blot 20 pct. flat tax. Der betaler man de halve lønninger af de færøske, men dér har man også et meget mindre offentligt forbrug end på Færøerne.

Her i dag fristes man egentlig til at ønske SF tillykke med kravet om skatteforhøjelser på Færøerne. Det er nemlig lykkedes, og resultatet har vi her og nu, nemlig 1 mia. kr. mere for den danske stat at lægge ud til Færøerne, og jeg siger det igen: Dette er kun begyndelsen. Vi har absolut ikke set enden endnu.

Enhver økonomisk førstelektion – hvad enten man har blandingsøkonomiske eller liberale tendenser – er, at et forhøjet skattetryk kun tjener til at dæmpe en overophedet økonomi. Skatteforhøjelser i en krise er en ren lammelse for en økonomi, der er ved at visne, og det er det, der er sket på Færøerne efter den 6. oktober.

Færøernes landskasse koster cirka 200.000 kr. pr. færøsk husholdning, og det er jo mere end dobbelt så meget, som to pensionister får i årsindtægt, og det tør vel næppe siges, at omfordelingen på Færøerne mere end i Danmark går fra rig til fattig. Men de offentligt ansatte hører vel med til de velbjærgede i vores kriserammede økonomi, på samme måde som de gør det her i Danmark.

Dette statslån viser, som jeg sagde før, en ny drejning. Det viser sig her, at regeringen slipper kravene til Lagtinget og landsstyret om en reduktion af vor offentlige virksomhed. Det lyder som et signal om, at det er i orden, at man overtrækker landskasseregnskabet. Det lyder, som om det er i orden, at man forhøjer skatterne. Men der blev ikke sagt noget som helst om, at lønningerne og dermed de offentlige udgifter må og skal reduceres.

Det kræver trods alt ikke mere end en henseforstand at fatte, at i en skrantende økonomi er en forhøjelse af skattetrykket den værste dødssynd, som kun kan forværre økonomiens stilling. Men vi høster vel nu straffen for den trossætning og tidsånd, der siger, at erhvervene og de private husholdninger er stederne, hvor man bringer ofrene for, at den offentlige sektor ikke skal miste noget som helst.

En nedskæring af den offentlige sektor er derfor meningsløs for socialister, der tror, at kun i stats- og landskassen er der endnu udækkede behov. Men for os borgerlige er en fjernelse af skateloftet – pålagt Lagtinget og landsstyret af den danske stat – og en forhøjelse af afgifter og indkomstskatter det rene fordærv. At det har været fordærv, har vi beviserne for. For enhver procents forhøjelse af skat-